

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., v právní věci žalobce **R. H.**, zastoupeného Mgr. Pavlem Švestákem, advokátem se sídlem v Šumperku, Starobranská 4, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem v Brně, Masarykova 427/31, o přezkoumání rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě ze dne 10. 9. 2012, č. j. 204/12-1301-800230, ve věci daně z přidané hodnoty,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou dne 14. 11. 2012 se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě [jehož působnost přešla s účinností od 1. 1. 2013 podle zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, v platném

znění na Odvolací finanční ředitelství, s nímž je nadále jednáno jako s žalovaným dle § 69 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.) ze dne 10. 9. 2012, č. j. 204/12-1301-800230, jímž bylo rozhodnuto o zamítnutí odvolání žalobce a potvrzeno napadené rozhodnutí Finančního úřadu v Šumperku (dále jen „správce daně“) ze dne 5. 4. 2011, č. j. 56736/11/398911803527, platební výměr, kterým byla žalobci doměřena daň z přidané hodnoty ve výši 88.350 Kč a stanovena povinnost uhradit penále ve výši 17.670 Kč za zdaňovací období březen 2008.

Žalobce namítá, že žalovaný neprovedl žalobcem navržené důkazy, ačkoli nejprve jej k návrhu důkazů vyzval a postup žalovaného je tak v rozporu s ustanovením § 92 odst. 2 a § 93 odst. 1 daňového řádu. Žalobce označil subjekty, které byly uvedeny na úředním rozhodnutí vydaném stavebním odborem Magistrátu města Hradce Králové dne 2. 5. 2007, pod sp. zn. 38198/2007/ST1/Mus, a o nichž se domníval, že mohou mít v držení listinné důkazy, které by mohly objasnit okolnosti koupě materiálu od firmy RAVS s.r.o. Žalovaný však tyto důkazy neprovedl a zdůvodnil to tím, že pro prokázání nákupu předmětné haly není rozhodující, zda společnost RAVS s.r.o. měla tuto halu ve vlastnictví. Toto odůvodnění však žalobce pokládá za nelogické, neboť pokud společnost RAVS s.r.o. halu vlastnila, mohla ji i odprodat, a dle žalobce se tak jednalo o rozhodující důkazy. Žalovaným tvrzené rozpory ve výpovědích jednotlivých svědků dle žalobce nejsou a zejména ve vztahu k žalobci nemohou hrát žádnou rozhodující roli. Žalobce v souvislosti se svojí argumentací poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2007, č. j. 8 Afs 31/2005-98, a nález Ústavního soudu ČR ze dne 21. 4. 2009, sp. zn. II ÚS 703/06.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné a v plném rozsahu odkazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Ke konstatování žalobce, že žalovaný důkazy neprovedl a zdůvodnil to tím, že pro prokázání nákupu předmětné haly není rozhodující, zda společnost RAVS s.r.o. měla tuto halu ve vlastnictví, uvedl, že odůvodnění rozhodnutí tento závěr neobsahuje.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dne 14. 9. 2009 byla správcem daně zahájena daňová kontrola žalobce, jejímž předmětem byla daň z přidané hodnoty za všechna zdaňovací období od 1. 1. 2007 do 31. 12. 2008. Správce daně zjistil, že žalobce si uplatnil odpočet daně z dokladů č. FV10811277 ze dne 31. 3. 2008 (základ daně 210.000 Kč, DPH 19% 39.000 Kč, předmět daně: použitá ocelová konstrukce) a č. FV10811278 ze dne 31. 3. 2008 (základ daně 255.000 Kč, DPH 19% 48.450 Kč, předmět daně: použitá ocelová konstrukce) od společnosti RAVS s.r.o. K ověření skutečností uvedených na těchto dokladech bylo zasláno dožádání místně příslušnému finančnímu úřadu společnosti RAVS, s.r.o. Z odpovědi na dožádání bylo zjištěno, že nebylo možné ověřit skutečnosti týkající se plnění dle předmětných dokladů, jelikož daňový subjekt RAVS, s.r.o. se správcem daně nespolupracuje, je nekontaktní a jiné údaje nemá správce daně k dispozici. Vzhledem k těmto skutečnostem vznikly správcem daně pochybnosti o správnosti, pravdivosti a průkaznosti předložených předmětných dokladů. Žalobce byl vyzván k průkazu skutečností týkajících se plnění dle předmětných dokladů – konkrétně kdy, kde, kým a za jakých okolností byla hala a profily demontovány, kdo a kdy zajišťoval dopravu, jaké konkrétní osoby se obchodního případu účastnily aj. Žalobce k dokladu č. FV10811278 uvedl, že se jednalo o nákup použité ocelové konstrukce v Hradci Králové, kontakt na společnost RAVS s.r.o. dostal od svého známého J.H., který mu dal číslo na jednatele společnosti RAVS s.r.o. V. Ch. (číslo již nemá). Dopravu si

zajišťoval sám prostřednictvím M. H., a to do svého skladu v Šumperku. Kupní cenu zaplatil přímo majiteli, když zálohu 200.000 Kč uhradil hotovostním vkladem dne 20. 3. 2008 na účet společnosti RAVS s.r.o. a doplatek 103.450 Kč uhradil hotově k rukám majitele. Zboží pak prodal V. D., L. O., společnosti Tobolák s.r.o., společnosti Krako – Welding s.r.o. a společnosti ČOB slévárna s.r.o. Jako důkazy navrhl výslech jednatele společnosti RAVS s.r.o., M. M. (přítomen při nakládání a vykládání), M. H. (řidič – svědek při nakládání, vykládání) a J. H. (ověření kontaktu na V. Ch.). V průběhu kontroly správce daně z předložených důkazních prostředků zjistil rozpory a nesrovnalosti týkající se oprávněnosti zahrnutí deklarovaných výdajů na nákup zboží (ocelové konstrukce) od dodavatele společnosti RAVS s.r.o. K dokladu č. FV10811277 žalobce uvedl, že zboží mu bylo jednatelem Vladimírem Chadimem nabídnuto již při sjednání předešlého obchodu, jednalo se o menší halu, která nebyla demontována a kterou demontoval sám za pomoci svého zaměstnance M. M. Dopravu si zajišťoval z Hradce Králové odběratel žalobce společnost SAVE CZ s.r.o. Kupní cenu zaplatil osobně a hotově přímo majiteli V. Ch. dne 31. 3. 2008. Toto zboží bylo prodáno společnosti SAVE CZ s.r.o. Jako důkazy navrhl výslech jednatele společnosti RAVS s.r.o., výslech odběratele pana A. a pana V. Správce daně učinil dotaz na žalobce, jakým způsobem navrhuje provedení svědecké výpovědi jednatele společnosti RAVS s.r.o., neboť tento je pro místního správce daně nekontaktní. Žalobce uvedl, že se pokusí ho sehnat. Dále žalobce uvedl, že netrvá na výsledku svědků pana A. a pana V. Dne 6. 12. 2010 byl vyslechnut M. H. (r. nar. X), který potvrdil přepravu materiálu z Hradce Králové, o původu zboží mu nebylo nic známo, rovněž mu není známa společnost RAVS s.r.o. Rovněž byl vyslechnut jeho otec, tento pouze uvedl, že se jednalo o přepravu ocelových konstrukcí, avšak nebyly mu známy žádné podrobnosti o předmětu plnění, u přeprav konkrétně nebyl. Dne 16. 2. 2011 byl žalobce seznámen se zjištěním, že číslo účtu z předloženého výdajového pokladního dokladu je rozdílné od čísla účtu, které je uvedeno na dokladu č. FV10811278, když šetřením správce daně bylo zjištěno, že číslo účtu, na který byla uhrazena částka 200.000 Kč, není číslem účtu společnosti RAVS s.r.o., nýbrž fyzické osoby J. V. K tomuto žalobce uvedl, že toto číslo účtu mu bylo sděleno telefonicky, že na tento účet má vložit zbývající platbu. Jednatele společnosti RAVS s.r.o. se mu doposud nepodařilo zastihnout. Správce daně uzavřel, že žalobce spolehlivě neprokázal, že se obchodní případ uskutečnil, tzn., že žalobce neodstranil pochybnosti o správnosti a úplnosti vykázaného odpočtu daně na vstupu, neprokázal a nedoložil, že daňový doklad byl vystavený tímto dodavatelem a že plnění uvedené v dokladu proběhlo tak, jak bylo deklarováno a neprokázal tak nárok na odpočet DPH z nákupu zboží ve smyslu § 72 a 73 zákona o dani z přidané hodnoty. Nato správce daně vydal výše uvedený dodatečný platební výměr.

Proti tomuto výměru podal žalobce dne 9. 5. 2011 odvolání, které odůvodnil tím, že správce daně neunesl důkazní břemeno, když neprokázal, že uvedené obchody neproběhly, v průběhu kontroly nikdo nepopřel existenci obchodu ani platby za zboží. Společnost RAVS s.r.o. byla a je existujícím subjektem, a to, že je nekontaktní nebo správně nevykazovala své daňové povinnosti, dle žalobce neznamena, že obchodní případy se neuskutečnily. Žalobce navrhl k důkazu demoliční výměr na halu, kterou zakoupil od firmy RAVS s.r.o. a výslech svědka P. A., jednatele firmy SAVE spol. s.r.o., která přepravovala halu zakoupenou od společnosti RAVS s.r.o.

Formou dožádání byl navržený svědek vyslechnut, když tento uvedl, že od žalobce zakoupil ocelovou konstrukci, kde část žalobce dodal vlastní dopravou, část odvezl svědek svojí dopravou a následně tuto konstrukci použil pro výstavbu jiné haly. Správce daně vyžádal opis rozhodnutí o odstranění předmětné stavby, Magistrát města Hradce Králové mu sdělil, že vlastníkem stavby byl Magistrát města

Hradce Králové, není z tohoto sdělení zřejmá jakákoli spojitost se společností RAVS s.r.o. Svědek J.V. k věci uvedl, že žalobce zná tak, že přes jeho bazar prodával auto, to je vše, jinak se žalobcem neobchodoval. K předmětné platbě 200.000 Kč, které na jeho účet vložil žalobce, uvedl, že žalobce kupoval nějakou halu, a protože ho znal nějak blíž, tak se domluvili (žalobce mu telefonoval, že má obchod z Hradce, že přijede někdo z Hradce a jestli by ty peníze nepředal tady v Brně), žalobce vložil peníze na jeho účet a on prostředky předal majiteli haly, neví, jestli se jednalo o zálohu, neví, kolik hala stála, prostředky předal tomu, s kým byl žalobce ve spojení, jméno si nepamatuje, doklad o převzetí částky předal žalobci, sám žádný doklad nemá. K otázce, zda zná společnost RAVS s.r.o. nebo někoho z této společnosti, uvedl, že mu to nic neříká. Dále uvedl, že má spřátelený autobazar v Hradci Králové, kde je jednatel p. K., k otázce, zda tyto prostředky nesouvisely s halou v Hradci a osobou pana K., uvedl, že je to možné, jméno Ch. mu nic neříkalo. Žalobce byl tážán správcem daně k rozporům mezi jeho tvrzeními a výpovědí svědka J. V., k tomu žalobce uvedl, že kolem autobazaru se motalo víc lidí, nevzpomíná si už, kdo mu to sdělil, autobazar v Hradci Králové byl ekonomicky propojen s autobazarem v Brně, v němž figuroval J. V., figuroval tam i pan K., který mu předal klíče od haly v Hradci Králové, panem H. mu bylo sděleno, že je na prodej hala v autobazaru v Hradci Králové a nabídl mu ji, neví, jestli to bylo telefonicky nebo osobně. Dále k otázce správce, proč, pokud se jeho výpověď zakládá na pravdě, nepožadoval po jemu téměř neznámém člověku doložení, že značnou finanční hotovost předal skutečnému adresátovi, žalobce uvedl, že od této firmy koupil auto, znal se dobře s panem H., nevěděl, že to je číslo účtu pana V., proto tam peníze poslal a víc nezjišťoval. K otázce správce daně, proč vybral jako prostředníka člověka z Brna, když hala byla v Hradci Králové, žalobce je ze Šumperka a společnost RAVS s.r.o. je z Prahy, žalobce odpověděl, že nevěděl, že firma má aktivity v Praze, peníze poslal na účet, který mu byl sdělen. Žalobce k důkazu navrhl výslech svědka R. K., a to ve věci demontáže haly v Hradci Králové v areálu autobazaru, kterou žalobce koupil od společnosti RAVS s.r.o. Tento svědek uvedl, že žalobce blíže nezná, do styku s ním přišel jako se zástupcem společnosti, která v areálu v Hradci Králové rozdělávala halu. Společnost RAVS s.r.o. nezná, ani jejího jednatele, nejsou mu známy žádné okolnosti spolupráce mezi žalobcem a touto společností, ani okolnosti úhrady peněžních prostředků. K tvrzení žalobce, že tento svědek mu předával klíč k hale, svědek uvedl, že mu sice klíč předával, ale ne od haly, ale od areálu, který měl v té době v pronájmu, neví, kdo byl původním majitelem haly. Dále správce daně vyslechl J. H., který uvedl, že žalobce zná, zprostředkovává pro něj obchodní transakce. Společnost RAVS s.r.o. nezná, jméno V. Ch. mu nic neříká, možná ho znal před deseti lety, ale už si nepamatuje, nemá žádné informace o obchodní spolupráci žalobce se společností RAVS s.r.o. Neví, od koho žalobce kupoval halu v Hradci Králové. Svědek pouze předal žalobci kontakt na pana K., což je jeho kamarád, který měl v pronájmu plochu, kde měl autobazar, z důvodu zrušení nájemní smlouvy se musel vystěhovat a rozprodával zbytky, jedním z pozůstatků byla ocelová hala. Svědek kontaktoval žalobce, jestli má o ni zájem, a žalobce se pak už domlouval přímo s majitelem haly. Jak probíhala úhrada této haly, svědek nevěděl. Správce daně se znovu pokusil kontaktovat V. Ch., tento zůstal nekontaktním. Žalobce byl znovu seznámen s hodnocením důkazů zjištěných na základě doplnění odvolacího řízení a navrhl vyzvat účastníky stavebního řízení, a to Statutární město Hradec Králové, příp. zastupující společnost ATOL, a.s., nebo společnost M-PRO REAL s.r.o. k předložení listin souvisejících s odstraněním stavby D1 – hala, a to z důvodu, že u prodeje objektů určených k demolici fungoval systém překupníků, tzn., že z těchto listin by dle žalobce bylo možné zjistit, že posledním kupujícím v případném řetězci byla společnost RAVS s.r.o.

Žalovaný dne 10. 9. 2012 vydal výše uvedené rozhodnutí, které odůvodnil tak, že z provedeného důkazního řízení je zřejmé, že žalobce nesplnil své důkazní břemeno, jak byl povinován dle ustanovení § 92 odst. 3 daňového řádu, a to na základě těchto skutečností: tvrzení žalobce, že kontakt na společnost RAVS s.r.o. obdržel od J.H., který mu měl dát číslo na jednatele společnosti RAVS s.r.o. V. Ch., je v rozporu s výpovědí J. H., ve které tento svědek uvedl, že společnost RAVS s.r.o. nezná, jméno V. Ch. mu nic neříká, nemá žádné informace o obchodní spolupráci žalobce se společností RAVS s.r.o., protože tuto společnost nezná a neví, od koho žalobce kupoval halu v Hradci Králové, kontakt žalobci dávala na pana K. a pana B., kteří se starali o autobazar. Svědek R. K. pak případný „kontakt“ na společnost RAVS s.r.o. rovněž popřel, uvedl, že společnost RAVS s.r.o. nezná, nevěděl, od koho žalobce zakoupil předmětnou halu ani za kolik peněz, ani mu nebyli známy okolnosti úhrady peněžních prostředků. Tvrzení žalobce, že J.H. byl přítomen u hotovostních plateb, je v rozporu s výpovědí svědka J. H., který při výslechu uvedl, že u transakce nebyl, pouze předával kontakt. Žalobcem navržené svědci M. H., P. A. potvrdili přepravu ocelové konstrukce, ale nikdo z nich společnost RAVS s.r.o. nezná. Tyto výpovědi nelze vzít za průkaz skutečnosti, že plnění dle předmětných dokladů bylo nakoupeno (uskutečněno vůči žalobci) společností RAVS s.r.o. Tvrzení žalobce, že kupní cenu zaplatil přímo majiteli, když zálohu 200.000 Kč uhradil dne 20. 3. 2008 hotovostním vkladem na účet společnosti RAVS s.r.o. je v rozporu zjištěními správce daně, který zjistil, že číslo účtu z předloženého dokladu a číslo účtu, na který byla tato částka uhrazena, jsou rozdílná a že tato částka byla uhrazena na účet J. V. K tomu žalobce uvedl, že platbu faktury za zboží od společnosti RAVS s.r.o. na účet J. V. provedl na základě telefonického sdělení, kam má peníze zaslat. Oproti tomu svědek J.V. uvedl, že žalobce mu telefonoval, že má obchod z Hradce, že přijede někdo z Hradce a jestli by ty peníze nepředal tady v Brně, tak se domluvili, žalobce vložil peníze na jeho účet a svědek předal prostředky majiteli haly, peněžní prostředky byly poskytnuty tomu, s kým byl žalobce ve spojení (jméno si nepamatuje), a doklad o převzetí předal žalobci. S touto výpovědí, že žalobce měl nejdříve kontaktovat J. V. a domlouvat se s ním, je pak v rozporu další tvrzení žalobce, že nevěděl, že to je číslo účtu pana V., proto tam peníze poslal a nic nezjišťoval. Na základě těchto rozporů mezi tvrzeními žalobce a výpovědí svědka, žalovaný konstatoval, že žalobce neprokázal svá tvrzení v dané věci, a sice že předmětná částka byla uhrazena společností RAVS s.r.o. a dále k tomu obžalovaný uvedl, že okolnosti této úhrady, byly vyhodnoceny jako nestandardní a zpochybňující tvrzení žalobce dané věci. Navržené důkazní prostředky, a sice předložení listin případných dodavatelů společnosti RAVS s.r.o. nebyly žalovaným akceptovány, a to z důvodu, že nemohou prokázat, zda plnění dle předmětných dokladů bylo vůči žalobci uskutečněno společností RAVS s.r.o. Případné zjištění, že zboží bylo někým dodáno společností RAVS s.r.o. nedokládá při zjištěných pochybnostech správce daně, že toto zboží bylo skutečně dodáno touto společností žalobci.

Žalovaný uzavřel, že žalobce neprokázal, zda byly předmětné doklady vystaveny společností RAVS s.r.o., ani kým byla plnění dle těchto dokladů uskutečněna, resp. zda byla uskutečněna plátcem, žalobce tedy porušil podmínky dané ustanovením § 73 odst. 1 zákona o dani z příjmu, tzn., že žalobci nevznikl nárok na odpočet daně dle ustanovení § 72 zákona o dani z přidané hodnoty.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud rozhodoval o věci samé bez jednání, neboť oba účastníci s tímto postupem souhlasili (ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.)

Podle ustanovení § 8 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění účinném od 1. 1. 2011 (dále jen „daňový řád“), správce daně při dokazování hodnotí důkazy podle své úvahy. Správce daně posuzuje každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom přihlíží ke všemu, co při správě daní vyšlo najevo.

Podle ustanovení § 92 odst. 1 daňového řádu dokazování provádí příslušný správce daně nebo jím dožádaný správce daně. Podle odstavce 2 tohoto ustanovení správce daně dbá, aby skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně byly zjištěny co nejúplněji, a není v tom vázán jen návrhy daňových subjektů. Podle odstavce 3 tohoto ustanovení daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních.

Podle ustanovení § 86 odst. 3 písm. c) daňového řádu daňový subjekt, u něhož je prováděna daňová kontrola, plní povinnosti podle § 82 a dále je povinen předložit důkazní prostředky prokazující jeho tvrzení.

Podle ustanovení § 89 odst. 1 daňového řádu má-li správce daně konkrétní pochybnosti o správnosti, průkaznosti nebo úplnosti podaného řádného daňového tvrzení nebo dodatečného daňového tvrzení a dalších písemností předložených daňovým subjektem nebo o pravdivosti údajů v nich uvedených, vyzve daňový subjekt k odstranění těchto pochybností.

Podle ustanovení § 72 odst. 1 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, plátce je oprávněn k odpočtu daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, které v rámci svých ekonomických činností použije pro účely uskutečňování zdanitelných plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku.

Podle ustanovení § 73 odst. 1 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, pro uplatnění nároku na odpočet daně je plátce povinen splnit tyto podmínky při odpočtu daně, kterou vůči němu uplatnil jiný plátce, mít daňový doklad.

Krajský soud uzavírá, že žalovaný stejně jako správce daně nejsou vázáni důkazními návrhy žalobce, nejsou povinni je provést všechny, pokud mají za to, že skutkový stav pro správné zjištění a stanovení daně byl zjištěn co nejúplněji. Správní orgán je v souladu s ustanovením § 8 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, povinen hodnotit každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti a takovýto myšlenkový postup by měl být písemně zachycen v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Soud předně považuje za důležité zdůraznit, že v tomto případě bylo dokazování provedeno velice podrobně, správce daně reflektoval velké množství žalobcem navržených důkazů, s jejichž hodnocením se následně v odůvodnění rozhodnutí řádně vypořádal. Soud se ztotožňuje s názorem žalovaného, že provedení dalších žalobcem navržených důkazů, a sice listinami předloženými případnými dodavateli společnosti RAVS s.r.o. ke skutečnostem, ke kterým je žalobce navrhoval, by na závěrech žalovaného a správce daně, tedy že žalobce neprokázal faktické uskutečnění zdanitelných plnění, nemohly nic změnit,

což žalovaný ve svém rozhodnutí dostatečně odůvodnil. Je nepochybné, že těmito listinami by nemohla být odstraněna pochybnost, k jejímuž odstranění správce daně žalobce vyzval, a to konkrétně kdy, kde, kým a za jakých okolností byla hala a profily demontovány, kdo a kdy zajišťoval dopravu, jaké konkrétní osoby se obchodního případu se společností RAVS s.r.o. účastnily, zda byly předmětné doklady skutečně vystaveny společností RAVS s.r.o.

Nárok na odpočet podle ustanovení § 72 a 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, nemůže být uznán, není-li prokázáno, že k uskutečnění zdanitelného plnění fakticky došlo právě tak, jak je v dokladech uvedeno. Žalobce namítá, že chtěl navrženými listinnými důkazy jiných subjektů objasnit okolnosti koupě materiálu od společnosti RAVS s.r.o. Soud nesouhlasí se závěrem žalobce uvedeným v žalobě, že žalovaný neprovedl tyto důkazy s odůvodněním, že pro prokázání nákupu předmětné haly není rozhodující, zda společnost RAVS s.r.o. měla tuto halu ve vlastnictví. Žalovaný ve svém rozhodnutí neprovedení těchto navržených důkazů odůvodnil tím, že tyto nemohou prokázat, zda plnění dle předmětných dokladů bylo vůči žalobci uskutečněno společností RAVS s.r.o. Případné zjištění, že zboží bylo někým dodáno společností RAVS s.r.o. nedokládá při zjištěných pochybnostech správce daně, že toto zboží bylo skutečně dodáno touto společností žalobci. S touto úvahou žalovaného se krajský soud ztotožňuje. Krajský soud rovněž považuje za zcela legitimní velice podrobnou úvahu žalovaného obsaženou v odůvodnění jeho rozhodnutí týkající se rozporů v tvrzeních žalobce na straně jedné a výpovědích jednotlivých svědků na straně druhé.

Žádné jiné důkazy než výše uvedené žalobce nenavrl a soud považuje závěr učiněný žalovaným, tedy že žalobce neunesl důkazní břemeno, neboť neprokázal, že deklarované zdanitelné plnění skutečně přijal od dodavatele uvedeného na dokladech, za správný.

Co se týče rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu, na něž žalobce poukazuje v žalobě, k těmto krajský soud toliko uzavírá, že postup správního orgánu s ohledem na výše uvedené byl s těmito rozhodnutími v souladu. Soud má za to, že správní orgán při provádění dokazování řádně dostál svým povinností stanoveným mu daňovým řádem.

Na základě výše uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že uplatněné žalobní námitky nejsou důvodné. Jelikož soud neshledal nezákonnost napadeného rozhodnutí ani vady řízení, které jeho vydání předcházelo, žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 11. září 2014

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu